

Број: 01-342-2/22/P-38-190

Датум: 21.06.2022. године

На основу одредбе члана 31. и члана 61. став 1. Закона о електричној енергији ("Службени гласник Републике Српске", број 68/20), Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, на 38. редовној сједници, одржаној дана 21.06.2022. године, у Требињу, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Одбија се захтјев привредног друштва "ДЕЛАСО" д.о.о. Теслић за издавање сагласности за изградњу директног вода, као неоснован.
2. Ово рјешење је коначно и објављује се на интернет страници Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске.

Образложење

Привредно друштво "ДЕЛАСО" д.о.о. Теслић (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднијело је, дана 25. маја 2022. године, Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) захтјев за давање сагласности на изградњу директног вода од МХЕ "Хотовље" до крајњег купца, број 038-22 од 23.05.2022. године. Подносилац захтјева је навео да, због ограничених капацитета на напонском нивоу 35 kV, надлежни оператер дистрибутивног система Мјешовити холдинг "Електропривреда Републике Српске" МП а.д. Требиње – ЗП "Електродистрибуција" а.д. Пале (у даљем тексту: ОДС) није издао електроенергетску сагласност за генератор 1 МХЕ "Хотовље", те је, с обзиром да хоће да испоручује електричну енергију крајњем купцу, поднио захтјев за сагласност на изградњу директног вода. Уз захтјев је достављен одговор ОДС-а број 02-6218/22 од 23.05.2022. године, у којем је наведено да дистрибутивна мрежа на мјесту прикључења МХЕ "Хотовље", због ограничених капацитета на напонском нивоу 35 kV, не може да прихвати произведену електричну енергију са генератора 1 јер би дошло до преоптерећења система и угрожености рада дистрибутивне мреже.

Према одредби члана 5. тачка 32. Закона о електричној енергији "Директни вод означава електроенергетски вод који повезује објекат произвођача електричне енергије са крајњим купцем чији објекат није прикључен на преносни или дистрибутивни систем". Чланом 61. став 1. Закона о електричној енергији прописано је да када произвођач електричне енергије и крајњи купац намјеравају да закључе уговор о испоруци, а немају могућност приступа мрежи, могу изградити директан вод, уз претходно прибављену сагласност Регулаторне комисије.

Након разматрања поднијетог захтјева утврђено је да подносилац захтјева није документовао са којим крајњем купцем намјерава да закључи уговор о испоруци електричне енергије за његов објекат који није прикључен на преносни или

дистрибутивни систем, нити је навео било какве податке о директном воду електричне енергије којим би се објекту крајњег купца испоручивала електрична енергија, нити је учинио извјесним како би се крајњи купац снабдијевао електричном енергијом преко овог директног вода.

Подносилац захтјева, такође, није доставио релевантну документацију да произвођач и крајњи купац, који намјеравају изградити директни вод, немају могућност приступа мрежи (за конкретан објекат), односно да је надлежни ОДС и подносиоцу захтјева и крајњем купцу одбио приступ мрежи, о чему је донио одлуку и омогућио жалбу у складу са правилима управног поступка.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, односно да уз захтјев нису достављени подаци о крајњем купцу, директном воду од објекта произвођача до крајњег купца, те релевантна документација о одбијању приступа мрежи корисницима система, а на основу одредбе члана 61. став 1. Закона о електричној енергији, захтјев подносиоца је у цјелости неоснован, па га је на основу наведене одредбе требало одбити, како је и одлучено у тачки 1. диспозитива овога рјешења.

Тачка 2. диспозитива се заснива на одредби члана 30. став 2. и 4. Закона о електричној енергији.

Правна поука: Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

Предсједник

Владислав Владичић